

en regional og lokal selvforsyning baseret på økologisk produktion.

Derfor opfordrer jeg både regeringspartierne og hr. Steen Gade fra SF til i løbet af weekenden, indtil der skal trykkes på knapperne på tirsdag, endnu en gang at overveje at stemme for den dagsorden, som jeg har fastholdt, og hvor den eneste forskel er, at vi ikke vil appellere til WTO og EU om at løse problemerne.

Lene Espersen (KF):

Hr. Steen Gade taler om, at vi i Det Konservative Folkeparti og Venstre med vores dagsorden forsøger at sabotere noget godt, og at det egentlig er uforståeligt, at vi blot på grund af to ord i regeringspartiernes og SF's dagsorden, nemlig »herunder økologiske«, skulle være så meget imod den.

Nu har hr. Steen Gade jo ikke været her under hele debatten, fra vi startede, og derfor føler jeg det nødvendigt at præcisere, at vi mener, det vil være forkert at fremhæve det økologiske i den dagsorden, der er fremsat af regeringspartierne og SF, og det er der en grund til, og den grund finder man faktisk i landbrugsministerens tale, som jeg gerne vil have lov til at citere fra endnu en gang:

»I det hele taget har vi brug for mere forskning og dokumentation om økologiske dyrkningsmetoder i udviklingslandene og deres indflydelse på fødevarer sikkerheden, førend vi med tilstrækkelig troværdighed kan anbefale dem at eksperimentere mere omfattende med økologisk jordbrugsproduktion.«

Ganske som landbrugsministeren har sagt det, mener heller ikke Det Konservative Folkeparti, at man løser nogen problemer ved at tvinge udviklingslandene til at gå over til økologisk jordbrugsproduktion, og derfor finder vi også, at det vil være et direkte forkert signal at sende at fremhæve økologi som det, der skal hjælpe udviklingslandene på vej og skabe en større produktion af fødevarer.

Så det er altså ikke pjatteri og drilleri, når vi siger, at vi ikke kan støtte regeringspartiernes og SF's dagsorden, for vi mener, at den faktisk går imod det, som landbrugsministeren har sagt fra Folketingets talerstol, og derfor mener jeg, at vi har gjort det eneste rigtige ved at støtte en ganske fornuftig tale fra landbrugsministerens side og fremsætte et dagsordensforslag sammen med Venstre.

Jørgen Estrup (RV):

Når man ikke hører til ordførerkredsen, er det en ganske besynderlig oplevelse at overvære denne debat:

På den ene side hørte vi netop den konservative ordfører fremhæve dele af en dagsorden, som om de udgør hele dagsordenen, for i dagsordenen står der om det økologiske, at det skal være én af de metoder, der kan bruges, og det bliver nu til, at det er det, man vil påtvinge udviklingslandene.

Og på den anden side kan man så høre hr. Bent Hindrup Andersen tale om WTO og EU, som om det er dér, politikken nu skal føres, hvor det er aldeles åbenbart i dagsordenen, at man blot ønsker at påvirke de to organisationer til at føre en fornuftig politik.

Hvis man mener, at man blot ved at lukke øjnene kan glemme, at WTO og EU eksisterer, og at økologi er en metode, som kan hjælpe til bæredygtighed, må det vist kaldes virkelighedsflugt, og derfor kan man dårligt karakterisere det, der er kommet ud af debatten, som andet end konfliktskyhed, og det synes jeg egentlig er bedrøveligt, når det drejer sig om et så væsentligt emne som det her.

Men jeg beroliger mig med, at jeg hørte, både hvad ministeren sagde, og hvad ministeren svarede, og at ministeren jo meget forståeligt var godt tilfreds med den støtte til den videre gerning, som både Venstre og De Konservative har lovet ministeren, og jeg synes, ministeren dermed roligt kan gennemføre det, som står i dagsordenen, for det er faktisk det, der står i ministerens redegørelse.

Det stiller ganske vist Venstre og De Konservative i et noget pudsigt lys, at man er bedre tilfreds med, at ministeren gør det, uden at vi får lov til at skrive det i Folketingets forhandlinger som noget, vi har vedtaget.

Men jeg synes, det ville være meget passende, om ministeren nu understregede – hvilket også blev efterlyst af hr. Steen Gade – at det, som er regeringspartiernes synspunkt, nemlig det, som står i dagsordenen, faktisk er den politik, der skal føres.

Og så har Venstre og De Konservative det åbenbart som en vis købmanskone på Sejerø i gamle dage, som hørte til afholdsbevægelsen, men som godt kunne se, at det var lidt uhenigtsmæssigt ikke at kunne sælge pilsnere over disken, og som derfor vendte ryggen til, når hun solgte dem.